

Признаки классификации затрат

По целевому направлению затрат

По экономическому характеру

В зависимости от объекта учета и стадий жизненного цикла продукции

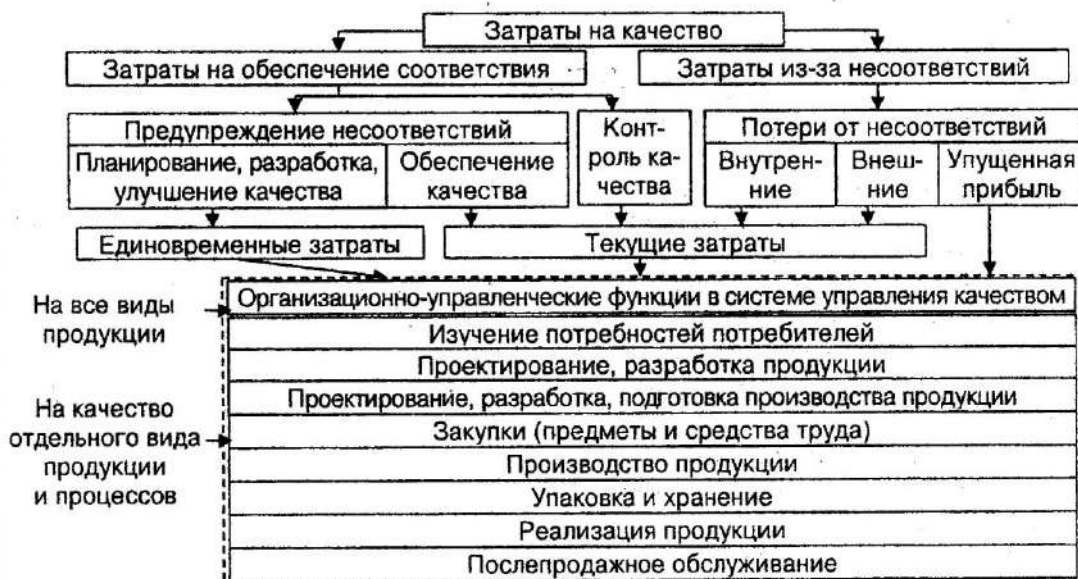

Рис. Предлагаемая классификация затрат на качество

Дальнейшая задача заключается в формировании (в рамках предложенной классификации) состава затрат на качество, выбора методов учета затрат.

Литература: 1. Брун М., Георги Д. Управление качеством: затраты и выгоды // Проблемы теории и практики управления. — 2000. — №1. — С. 95 — 100. 2. Всеобщее управление качеством: Учебник для вузов / О.П. Глудкин, Н.М. Горбунов, А.И. Гуров, Ю.В. Зорин / Под ред. О.П. Глудкина. — М.: Радио и связь, 1999. — 600 с. 3. Карлик Е.М., Демиденко Д.С. Опыт определения затрат на обеспечение и повышение качества продукции в машиностроении. — Л.: ЛДНПЦ, 1982. — 46 с. 4. Регулирование затрат на обеспечение качества промышленной продукции за рубежом. Обзорная информация. — М.: Изд. стандартов, 1975. — 64 с. 5. Фейгенбаум А. Контроль качества продукции: Сокр. пер. с англ. / Авт. предисл. и научн. ред. А.В. Гличев. — М.: Экономика, 1986. — 472 с.

РАЗРАБОТКА НОВЫХ ПОДХОДОВ К ОЦЕНКЕ ЭФФЕКТИВНОСТИ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ ПРОИЗВОДСТВЕННО- ЭКОНОМИЧЕСКИХ СИСТЕМ

УДК 330.131.5

**Фрунзе И.А.,
Черкасова Т.А.**

Как показывают исследования отечественных и зарубежных экономистов, в общем случае нельзя сформулировать конкретный показатель экономической эффективности функционирования производственно-экономической системы (ПЭС), пригодный на все случаи, встречающиеся в практике.

Показатель экономической эффективности является сложной функциональной зависимостью от ряда параметров и переменных, характеризующих отдельные элементы и ПЭС в целом. В свою очередь, эти параметры и переменные в большой степени зависят от множества различных факторов, относящихся к внешним воздействиям и условиям. Поэтому для получения оценки выбранного показателя эффективности необходимо предварительно произвести оценку параметров и характеристик отдельных элементов ПЭС с учетом влияния всевозможных факторов, относящихся к внешним условиям.

Таким образом, для получения ответа на вопрос, решает ли данная система задачу, ради которой она функционирует, в ходе моделирования необходимо предусмотреть возможность решения следующих задач:

1. Проведение проверки правильности функционирования отдельных элементов и системы в целом.
2. Определение показателя эффективности и тех характеристик элементов и системы в целом, которые влияют на его величину.
3. Определение отдельных второстепенных оценок.

Так как проведение экспериментов на сложных системах связано с рядом трудностей и требует больших материальных затрат и длительных сроков, а в ряде случаев вообще практически невозможно, возникла необходимость в модификации опытно-теоретического метода оценки эффективности. Основные положения предлагаемого метода оценки

ефективності функціонування ПЭС следующие:

1. Содержательное описание задачи, связанной с оценкой эффективности, представляющее собой первый шаг на пути к ее формализации; уточнение степени и характера функциональной зависимости показателя эффективности от характеристик отдельных элементов системы и внешних условий; установление обобщенных параметров; определение требований по точности и достоверности искомых оценок; отбор релевантных факторов по априорным данным и т. д.

2. Определение условий испытаний с помощью факторного планирования и выбор соответствующих методов оценки искомых характеристик. При этом предусматривают использование различных способов получения информации о средствах и системе в целом (математическое моделирование, применение имитации).

3. Обоснование и выбор приемлемого состава и структуры необходимых математических моделей.

4. Планирование и организация модельных экспериментов, обоснование объема имитационных испытаний.

5. Обработка и калибровка математических моделей по результатам испытаний.

6. Оценка показателей эффективности.

Отличительной чертой данной модификации опытно-теоретического метода является то, что он позволяет оценивать как отдельные характеристики элементов и самой системы, так и характеристики системы в целом в виде показателя эффективности в широком диапазоне его изменения. При этом одновременно решается задача о наиболее рациональном использовании ограниченного количества натурных экспериментов, включая задачу увязки результатов экспериментов с результатами моделирования.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МЕТОДОЛОГІЇ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

УДК 658.012.32

Маркіна І.А.

Управління — могутній засіб втілення науково-технічних досягнень в знання, досвід і навички персоналу, раціонального поєднання фахівців як за функціональною взаємодією, так і за засо-

бами наукової організації праці з метою досягнення найбільшого економічного і соціального ефекту.

Саме необхідність удосконалювання системи управління підприємствами різних форм власності з застосуванням принципів наукового підходу визначила актуальність і обумовила необхідність дослідження не тільки практичних, а й теоретичних аспектів перебудови управління, що і обумовило мету наукового дослідження.

Враховуючи наукову спадщину фахівців різних галузей народного господарства, які займалися проблемами удосконалювання управління, слід відзначити, що до системи основних факторів інтенсифікації суспільства входять: наука — техніка — управління — освіта, при цьому наука є вихідним ланцюгом. Вона перетворює, революціонізує техніку, а з нею — і всю технічну й технологічну бази виробництва. Наука безпосередньо через техніку і технологію насичує знаннями трудовий персонал, озброює систему управління сучасними науково-технічними засобами.

Зв'язуючим, цементуючим ланцюгом системи факторів інтенсифікації є управління. Воно покликане раціонально організувати, забезпечити ефективне планування, функціонування і розвиток виробництва, науки, освіти, а головне — так побудувати взаємодію між ними, щоб найновіші наукові досягнення своєчасно втілювались в техніку і технологію, а ці останні — щоб, в свою чергу, своєчасно насичували виробництво.

Сучасні можливості господарювання винятково великі, проте ми не завжди їх належною мірою використовуємо. Завдання полягає в тому, щоб повною мірою розкрити і реалізувати ці можливості, щонайкраще використовувати трудові, матеріальні та фінансові ресурси. Інакше кажучи, актуальною є задача вдосконалення управління у всіх ланках народного господарства в територіальному та галузевому розрізах.

Нове сторіччя з впевненістю можна назвати віком управління. Потіки інформації настільки великі й об'єкти управління настільки складні, що значні результати можуть бути досягнуті тільки за рахунок правильної організації виробництва та за рахунок знаходження оптимального варіанта в управлінні ним. А тому діяльність людей стосовно управління виробництвом, що координує всі інші види діяльності, займає зараз особливе місце. Від результатів управління виробництвом безпосередньо залежить його успіх. Хиби в управлінні відразу ж призводять до простоїв робітників і устаткування, зниження продуктивності праці, подорожчання собівартості продукції, що випуска-